

Pou d'en Cuc.

Tagamanent

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Turó d'en Cuc, estribacions Montseny per Cànoves.
Emplaçament En el punt més elevat del Turó d'en Cuc, cap el Sui, pendent nord-est.

Coordenades:

Latitud: 41.7457
Longitud: 2.35194
UTM Est (X): 446116
UTM Nord (Y): 4621745

Classificació

Número de fitxa 08276 - 81
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Modern Popular
Segle XVI-XVII
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Molt coberta per la vegetació
Protecció Inexistent
Accés Difícil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Pública
Titular: Diputació de Barcelona.Rbla Catalunya, 126. 08008 Barcelona
Autoria de la fitxa Anna M. Gómez
Data de registre de la fitxa: dl., 26/03/2001 - 02:00

Descripció

Estructura de grans dimensions i de forma ovalada. Es va construir mitjançant l'excavació a la roca natural de la muntanya, en una petita pendent, segueix la orientació de la carena i presenta un diàmetre d'uns 10 m i una fondària d'uns 6 m. Aquesta construcció està molt coberta per la vegetació i la seva tècnica constructiva segueix el model d'excavació circular reforçada per un petit mur de contenció.

Història

Carena obaga de la muntanya on es documenten diverses congestes i pous per a l'emmagatzematge de la neu. Construcció de caire comercial que evidencia el comerç de la neu i les activitats econòmiques que es poden desenvolupar a alta muntanya. L'adopció d'aquest sistema econòmic s'ha de relacionar amb un període climàtic fred que va permetre l'emmagatzematge de la neu i el seu posterior tractament i comercialització. La zona de la Calma va ser molt propícia per les acumulacions de neu, però també ho van ser moltes altres zones més perifèriques, en aquest cas cap a Can Cuc (límit amb el terme municipal de Cànoves).. Aquestes estructures s'han datat als segles XVII i XVIII, moment de millora de les xarxes de comunicacions i de les relacions econòmico-socials entre les àrees de muntanya i els nuclis urbans que alhora coincideix amb un període climàtic fred i un augment significatiu de la població. Aquestes pous es troben enclavades al costat d'una fondalada suau, de cara al nord, per aguantar més el fred. Es tracta d'estructures obertes. Possiblement aquestes pous s'omplien fent boles de neu, rodolant-les per seus depressions i tirant neu a sobre per cobrir les esclatxes, podrien anar cobertes per materials periples (com ara brancam, falgueres,...) i terra. A l'estiu es tornarien a destapar i que carregarien en carros i es baixarien, per ser comercialitzades als pobles propers o nuclis urbans més allunyats.

Bibliografia

CRUZ, J.; SEGURA, J.M.; (1996). El comercio de la nieve. Generalitat Valenciana. València. GARCIA-PEY, E. (1998). Tagamanent. Recull de noms de casa i de lloc. Ajuntament de Tagamanent. p. 117. IPEC-Montseny (1998), n. 4012. LLOBET, S. (1990). El medi i la vida en el Montseny. p. 337. LÓPEZ, J. (1992). "Els pous de neu i de glaç al Montseny" a Monografies del Montseny, 7. NUET, J. (1970). "Els pous de neu del Montseny" a Muntanya, XCIV. VIVES, E.(1983). "El glaç de Tagamanent" a Associació d'Amics i Veïns de Tagamanent, n.9.

